

Väärän näköinen

Uudesta tasavallan presidentistä tuntuu olevan mahdoton tehdä kelvollista kuvaa. Kun hänestä otettiin virallinen valokuva ripustettavaksi koulujen, virastojen ja poliisilaitosten seinille, siitä tuli liian hieno. Kaikki ovat nähneet ainakin televisiosta, että presidenttimme on ollut valokuvansa näköinen viimeksi joskus viime vuosituhanella, jos silloinkaan.

Nyt hänestä on tehty Mikkelin vahakabinettiin pysti, joka on vinksahtanut päinvastaiseen suuntaan. Presidentti on siinä sen näköinen, kuin olisi pudonnut lietesammioon eikä olisi vielä ihan kuivaksi valunut. Nekin, jotka kritisoiivat virallista valokuvaa, myöntävät, ettei nyt sentään noin inhorealistiseksi olisi tarvinnut heittäytyä. Lapset pillahtavat itkuun presidentin vahapatsaan edessä ja koirat luikkivat karkuun häntä koipien välissä, vaikka presidenttimme on koiraihminen.

Ilmeisesti ainoa muotokuva, joka presidentistä on jollain lailla onnistunut, on vaalikampanjassa käytetty Pahvi-Sauli. Sitä oli kevyt kanniskella, ja siitä riittävän moni ymmärsi, kenestä on kysymys.

Kun näköiskuva on osoittautunut näinkin vaikeaksi, herää epäily, onko meillä ylipäänsä oikean näköinen presidentti. Jospa kuvat ovatkin oikeita, mutta malli on väärä. Kenties vaalien aikana ja valokuvaa otettaessa esillä pidettiin kauno-Saulia, mutta oikeasti hän on muuttunut hirviöksi – siis samaan tapaan kuin tohtori Jekyll muuttui välillä Mr. Hydeksi. Tai sitten Mäntyniemessä asustaa ihan eri mies kuin luullaan. Ei se olisi ensimmäinen kerta maailmanhistoriassa. Esimerkiksi Venäjällä on ollut hallitsijoita, jotka eivät ole olleet kuviensa näköisiä, eivätkä aina edes hallitsijoita ollenkaan. Tsaarinvallan aikana siellä oli useitakin Vale-Dimitrejä, eikä 1900-luvun pääsihteereistäkään ollut aina takeita. Kuvien retusoinnista ja kaksoisolennoista puhuttiin puolijulkisesti.

Ja katsotaanpa myös Suomen entisten presidenttien näköisyyttä. Harva taitaisi suoralta kädeltä tuntea edes Tarja Halosta siitä kellertävän kukertavasta maalauksesta, joka hänestä tehtiin – puhumattakaan Juho Kusti Paasikiven patsastötteröistä Helsingissä, Risto Rytä esittävästä hirrenpätkäinstallaatiosta tai Urho Kekkosen lammikosta Hakasalmen puistossa. Kekkoesta tehtiin aikoinaan Ouluun näköinen pääpatsas, mutta sitä alettiin hävetä ja se kyörättiin Oritkariin kaatopaikalle pois ihmisten silmistä.

Lienee siis viisainta tyytyä siihen, ettei hallitsijaa kuulukaan näyttää kansalle ihan sellaisenaan. Aina voimme lohduttaa sillä, että jos yksi kuva on hieno ja toinen on huono, keskimäärin ne ovat näköisiä.

